

[...]

27.013/II/PF/SM

[...]

Betreft : weigering om Frans te spreken met een Franstalige
inwoner van Voeren.

Mijnheer de Directeur-generaal,

Ter zitting van 9 maart 1995 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een klacht onderzocht van 18 januari 1995 (ontvangen op 23 januari) die door de heer [...], 3790 FOURONS", een in Voeren gedomicilieerde Franstalige particulier, werd ingediend tegen de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst. De klager heeft op 9 januari uw dienst opgebeld om een formulier voor de betaling van het luistergeld voor een autoradio te krijgen; hij werd in contact gesteld met de leidende ambtenaar van groep 26, de heer VANHEE, die niet in staat was Frans te spreken en die zou hebben geweigerd de klager in contact te stellen met een ander personeelslid dat wel Frans kende.

De klager voegde eraan toe dat hij, op 18 januari, het bewuste document nog niet had ontvangen, hoewel hij het op 9 januari 1995 met een in het Frans gestelde brief had aangevraagd.

Uw dienst heeft de volgende inlichtingen vertrekt:

"Vooreerst weze opgemerkt dat de heer Vanhee geen leidende ambtenaar is van de groep 26.

2.

Volgens zijn verklaring heeft hij op 9 januari 1995 telefonisch contact gehad met de familie Bree waarbij hij eerst in het Frans werd aangesproken door een man die zich blijkbaar niet heeft aangediend als een inwoner van Voeren. Daarna is een vrouw aan het toestel gekomen die Nederlands sprak en waarmee het gesprek verder werd afgehandeld. Hij heeft haar verklaard dat de aangifte van het autotoestel schriftelijk diende te gebeuren.

De Franstalige aanvraag van 9 januari 1995 werd behandeld op 9 februari 1995, en de nodige documenten, uiteraard gesteld in het Frans, worden in de loop van de maand maart gedrukt en overgezonden aan de heer Thierry Bree."

Het ambtsgebied van de dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst omvat gemeenten uit het Nederlandse taalgebied met verschillende taalregelingen. Deze dienst is dus een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.).

Met toepassing van artikel 34, § 1, 4e lid, S.W.T., gebruikt de voornoemde gewestelijke dienst, in zijn betrekkingen met een particulier, de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Voorts zijn de formulieren die deze dienst afgeeft, onderworpen aan dezelfde regels als die welke opgelegd zijn aan de gemeenten met een speciale taalregeling.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, S.W.T., wenden de diensten, in de taalgrensgemeente Voeren, zich tot de particulieren in die van de beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Bovendien werd artikel 11, § 2, 2e lid, dat stelde dat in de taalgrensgemeenten de formulieren die voor het publiek bestemd waren in het Nederlands en in het Frans werden gesteld, vernietigd door het arrest van de Raad van State nr. 14.241 van 12 augustus 1970.

Blijkens de rechtspraak van de V.C.T. wordt een formulier evenwel een betrekking met een particulier, wanneer deze te kennen geeft dat hij het in zijn taal wenst te ontvangen (advies nr. 779 van 16 december 1965 en 1439 van 12 mei 1966).

Artikel 38, § 3, stelt dat de diensten als bedoeld in artikel 34, § 1, zo worden georganiseerd, dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die deze wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

De V.C.T. is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is voor zover de klager zich heeft bekendgemaakt als Franstalige

inwoner van Voeren en dat hij in zijn gesprek met de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst geen antwoord in het Frans heeft gekregen.

Zij neemt akte van het feit dat de betrokkene, als gevolg aan zijn schriftelijke aanvraag van 9 januari 1995, zijn documenten in het Frans heeft ontvangen.

De V.C.T. constateert dat het hier een klacht betreft bedoeld door art. 61, § 7, S.W.T., dat ingevoegd werd door artikel 123 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Overeenkomstig het voornoemde artikel 61, § 7, wordt dit advies meegedeeld aan de klager, aan de heer Elio DI RUPO, Vice-Eerste Minister, Minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven en aan de heer VANDE LANOTTE, Minister van Binnenlandse Zaken.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

[...]